

Les competències del prelat de l'Opus Dei

En aquest article s'expliquen les competències que té el prelat de l'Opus Dei sobre els laics i els preveres incorporats a la Prelatura

10/01/2017

Els estatuts de la prelatura de l'Opus Dei assenyalen que el prelat ha de ser, per als fidels de la prelatura, mestre i Pare, que s'estimi de debò tots en les entranyes de Crist, i els formi i encengui amb caritat ardent, esmerçant la vida gustosament per

ells (cfr. Estatuts de la prelatura de l'Opus Dei, 132, §3).

El prelat regeix la prelatura com a ordinari i pastor propi (cfr. Codi de Dret Canònic, cànon 295, i Constitució apostòlica Ut sit de 28 de novembre de 1982, art. IV). La seva jurisdicció és, per això, anàloga a la dels bisbes diocesans: li es confiada una petita part del Poble de Déu, sobre la qual té potestat ordinària pròpia -és a dir, no delegada ni vicaria- per complir la finalitat específica de la prelatura. Com els pastors d'altres circumscripcions eclesiàstiques (diòcesi, ordinariats, etc.), depèn del Pontífex Romà, en aquest cas a través de la Congregació per als Bisbes.

Les relacions entre la prelatura i les esglésies locals estan marcades per la comunió entre els pastors i per la complementarietat i la cooperació en la missió evangelitzadora de

l'Església. La potestat que el prelat i el bisbe diocesà tenen sobre els fidels d'una prelatura són de la mateixa naturalesa teològica, però amb una distinció funcional: la del prelat es circumscriu a la peculiar missió pastoral confiada a la Prelatura, mentre que al bisbe competeix l'habitual cura pastoral de tots els fidels. La incorporació d'una persona a la prelatura no limita ni disminueix la jurisdicció del bisbe sobre aquesta persona. Els fidels laics de la prelatura estan sota la potestat del bisbe diocesà en tot allò que estableix amb caràcter general per als fidels comuns. D'altra banda, aquests fidels laics de l'Opus Dei gaudeixen, com qualsevol fidel catòlic, de llibertat i independència personal en les decisions en matèries temporals: professionals, polítiques, etc. (Cfr. Estatuts, 88, §3).

La jurisdicció específica del prelat s'exerceix tant sobre els clergues

incardinats a la Prelatura (fidels de l'Opus Dei que, després de rebre la formació necessària, accepten lliurement ser ordenats) com sobre els laics (cfr. Sant Joan Pau II, Const. Ap. Ut sit, art. III; Discurs 17 de març de 2001).

Respecte dels preveres, a més de les conseqüències de la incardinació en el presbiteri de la prelatura, el prelat, amb la col·laboració dels seus vicaris, té la facultat de distribuir adequadament entre ells les diverses missions pastorals pròpies de la prelatura (cfr. Estatuts, 50). Alhora, té el deure de tenir-ne cura de la formació permanent (actualització teològica, preparació espiritual i pastoral), del manteniment i de l'assistència en cas de malaltia o vellesa (cfr. Estatuts, 54-55).

Pel que fa als laics incorporats a l'Opus Dei, la potestat del prelat es refereix a l'orientació general de la

formació i assistència espiritual i apostòlica específica, amb vista a la seva dedicació al servei de l'Església i al compliment dels compromisos espirituals i apostòlics derivats de la incorporació a la prelatura.

Aquesta sol·licitud pastoral es manifesta principalment mitjançant consells i exhortacions. Dins el conjunt de drets i deures formulats pel dret comú i detallats al llarg dels Estatuts de la prelatura, el prelat ha de prestar una atenció al compliment del dret aplicable a l'Opus Dei i, sobretot, a l'execució fidel de les disposicions de la Santa Seu (cfr. Estatuts, 132, §§2 i 5). La tasca apostòlica de la prelatura contribueix al bé de les esglésies locals on es desenvolupa. Els vicaris de la prelatura mantenen relacions de comunió amb les autoritats eclesiàstiques territorials (cfr. Estatuts, 174, §1).

pdf | document generat
automàticament des de [https://
opusdei.org/ca-es/article/les-
competencies-del-prelat-de-lopus-dei/](https://opusdei.org/ca-es/article/les-competencies-del-prelat-de-lopus-dei/)
(20/03/2026)